

Η Πατριαρχική Πράξη Αγιοκατάταξης του Οσ. Πορφυρίου Κausοκαλυβίτου

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

**Βαρθολομαίος ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης**

Αριθμ. Πρωτ. 1033

**Πράξις της εν τω Αγιολογίω
της Ορθοδόξου Εκκλησίας κατατάξεως
του εν Ιερομονάχοις
Οσίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου**

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις Αυτού.

(Ψαλ. 67, 36)

Τους επ' ώμων άραντας τον του Κυρίου σωτήριον Σταυρόν και τρόπαιον νίκης κατά του κοσμοκράτορος του αιώνος τούτου λαμπρώς ενσηταμένους, και την δύναμιν Αυτού αηττήτοις καμάτοις θριαμβεύσαντας, τον τε άθλον της αρετής αγωνισαμένους γενναίως, οσiais μνήμαϊς γεραίρειν πάντες οφείλομεν και εκθειάζειν τιμαίς ετησίαις, ως τω της υπομονής και της καρτερίας στεφάνω αναδησαμένους θεόθεν, και συντάττειν τω χορώ και καταλόγω των όσιων και ευκλεώς υπό της Εκκλησίας το ευαγές καρπουμένων μνημόσυνον, όσιον και τω της

Εκκλησίας, πληρώματι λυσιτελέστατον πέφυκεν· αὕτη γὰρ ἡ μέχρι τέλους ἀνδρική καρτερία, τὸ ἀκαταμάχητον ὄπλον τῆς Θείας Χάριτος, ὡς θεουργὸς ἀρετῇ, δι' ἧς τῆς εὐσεβείας ἡ τελειότης τοῖς νικηταῖς τοῦ Χριστοῦ στρατιώταις χαρακτηρίζεται, σώζειν οἶδεν εἰ τι καὶ ἄλλο τοὺς θεοφρόνως ταύτην ἐξασκήσαντας, καὶ πρὸς μακάριον τέλος ἐπάγειν, καὶ αἰμνήστους ἀποτελεῖν· ἡ ἀλήθεια οὕτω· καὶ γὰρ οἱ πρὸ Νόμου καὶ οἱ μετὰ τὴν τῆς Χάριτος ἔλευσιν δι' αὐτῆς ἀθλήσαντες παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθησαν καὶ ὡς θεοφειγμένοι φωστήρες μέχρι περάτων τῆς Οἰκουμένης ὑπὲρ λόγον ἐξέλαμψαν μαρτυρηθέντες ἄνωθεν κρείττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν, ὑπερφυέσι σημεῖοις καὶ ξένοις θαύμασι διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς πλημμυρίσασαν τοῦ Πνεύματος πλουσίαν Χάριν καὶ Δύναμιν· ἀντιδοξάζει γὰρ Κύριος ἀσυγκρίτως τοὺς Αὐτόν δι' ἀθλήσεως δοξάσαντας, καὶ στεφανοὶ μὲν αὐτοὺς αἰθαλέσι καὶ ἀμαράντοις ἄνθεσι τῆς οὐρανόθεν δόξης καὶ ἐλλάμψεως κατοπτριζομένους τὸ ἀμήχανον κάλλος τῆς τρισηλίου θεότητος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐκάστου ἀξίας, σταθμοῖς ἀρρήτοις τῆς Θείας Αὐτοῦ εὐθύτατος. Ἐκφαντορικοὶς δὲ πάλιν τερατουργήμασι καὶ τοῖς κατὰ κόσμον πιστοῖς καταφανεῖς αὐτοὺς ἀπεργάζεται δι' αὐτῶν θαυματουργῶν τὰ παράδοξα, ἔνθεν τοι καὶ κατὰ χρέος τοῖς εὐσεβέσιν ἄγαν πρόκειται πάσι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον κανονικὸν καὶ ἀπαραίτητον χρέος τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πανηγυρίζειν φαιδρῶς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐν ἀθλοῖς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ προσφοράς διαπρέψαντας, ἐν γλαφυροῖς ἐγκωμίοις γεραίρει αὐτοὺς καὶ ἐνδόξοις σεμνολογήμασιν, ὡς ἀξιους ἀναφανέντας ὑπουργοὺς τῆς πολυπόνου ἀσκήσεως, δι' ἧς εαυτοὺς μὲν ὑπερεδόξασαν, πάσι δὲ τοῖς μετ' εὐλαβείας αὐτοὺς ἐπικαλουμένοις παρὰ Θεοῦ Ἔλεος καὶ σωτηρίαν εὐχερῶς ἀναπορθμεύουσιν.

Επειδή τοιγαρούν προσηνέχθησαν ημίν και τη περί ημάς Αγία και Ιερά Συνόδω αναφοράι της τε αρμόδιας παρ' ημίν Κανονικής Επιτροπής και ικαναί δέλτοι και μαρτυρίαι του των Όρθοδόξων πληρώματος, καθ' ας τοιούτος τον βίον και την πολιτείαν κατεδείχθη, εξόχοις δ' αρετής κατορθώμασι διακέκριται και ο εν τη Ιερά Σκήτη της Αγίας Τριάδος των Καυσοκαλυβίων του Αγίου Όρους Άθω δωδεκαετής που προσελθών και τα της ασκήσεως σκάμματα μετά προθυμίας, ζήλου, χαράς εν

Κυρίω, άκρας υπακοής και ταπεινώσεως εν βραχεί χρόνω διανύσας Ιερομόναχος Πορφύριος, κατά κόσμον Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης, εκ της νήσου Ευβοίας έλκων την καταγωγήν, ανήρ τα μάλιστα κατ' αρετή πολλούς των προτέρων διαπρεψάντων υπερελάσας και θείων δωρεών δαψιλείς χάριτος ευπορήσας, το τε διορατικόν χάρισμα εκ της νεαράς ηλικίας των δέκα και εξ ως έγγιστα ετών καταπλουτήσας, και των χαρισμάτων της αδιάλειπτου προσευχής και της άκρας ταπεινώσεως διά βίου ασκήσας· καίτοι δε ψυχή και διανοία παρέμεινεν αληθώς εν Αγίω Όρει, εντολή των πνευματικών αυτού πατέρων, εγκατεβίωσε σώματι εν τη Ιερά Μονή του Αγίου Χαραλάμπους Ευβοίας και εκεί θεοφιλώς ασκούμενος, ευρέθη άξιος της ιερωσύνης και της αναδοχής εξομολογήσεων, διό και εις ιερέα εικοσαετής προεχειρίσθη· μετά έτη δε τина, παραμένων διά βίου Αγιορείτης εις εφημέριον της παρά την εν Αθήναις πλατείαν Ομονοίας Πολυκλινικής διορισθείς, τους πάσχοντας συνανθρώπους παρεμύθησε και προς μετάνοιαν ωδήγησε· πληρώσας δε τριάκοντα και τριών ετών διακονίαν εν τη Πολυκλινική και εξαιτίαν ασκητικής εγκαταβιώσεως εν τω μονυδρίω του Αγίου Νικολάου Καλλισίων Πεντέλης, ήρχισε, διά των κανονικών άδειών εφοδιασθείς, ανοικοδομών ιερόν γυναικείον ησυχαστήριον και μετόχιον εν Μηλεσίω, εν ω ανήγειρε μεγαλοπρεπή Ιερόν Ναόν επ' ονόματι της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος τιμώμενον· κατά πάντα τον βίον αυτού ο Ιερομόναχος Πορφύριος ακηλίδωτον διήγαγε βιοτήν, την ενότητα της Εκκλησίας και των πιστών προς αλλήλους και προς τους ποιμένας αυτών edίδασκε και εφήρμοζε, καθάραν την διάνοιαν από πάσης πικρίας και παντός λογισμού εναντίου τη αγάπη, τη συγχωρήσει, τη άκρα ταπεινώσει και τη Ανιδιοτελείς διετήρησε και την νοεράν προσευχήν αδιάλειπτον έσχε· πλήθη πιστών προς αυτόν εκ πολλών της γης περιοχών συνέρρεον, ίνα τας συμβουλάς αυτού ενωτισθώσι και της θεραπευτικής ψυχής και σώματος ευλογίας αυτού τύχωσιν· ο δε Θεός του Ελέους και της Δικαιοσύνης την αρετήν του Οσίου Αυτού και την εν αυτώ επαναπαυομένην Χάριν Αυτού θέλων αποκαλύψει, διά πολλών δεινών εξ Ανθρώπων και ποικίλων Ασθενειών επέτρεψεν όπως ούτος δοκιμασθή· ότε δε το τέλος της επιγείου ζωής αυτού ο Όσιος ούτος ανήρ εληροφορήθη, έσπευσεν επανακάμψαι εις το εν Καυσοκαλυβίοις Αγίου Όρους πρώτον και αγαπητόν καταφύγιον αυτού, ώστε ταπεινώς και αφανώς τελειώσει τον επίγειον βίον αυτού· τη δε β' Δεκεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού ενενηκοστού πρώτου σωτηρίου έτους όσιακώς εν άκρα ταπεινώσει, απλότητι και μετανοία εν τη Καλύβη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου της προμνησθείσης Ιεράς Σκήτης ως Αγιορείτης εκοιμήθη, την Αρχιερατικήν προσευχήν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού «ίνα ώσιν εν» προφέρων, την δ' επομένην εν τω κοινώ κοιμητηρίω κατά την επιθυμίαν αυτού απλώς και ασήμως κατά την μοναχικήν τάξιν ετάφη· έτι δε ζων, Αλλά και μετά θάνατον, ισχυράν έσχε και διατελεί έχων την επίδρασιν επί της χριστιανικής συνειδήσεως των πιστών, κατά τα και τη Μητρί Εκκλησία γνωστά

καταστάντα εκ της μαρτυρίας πολλών και αναμφισβήτητων μαρτυριών, ιστορούσι δε άμα αι περί του βίου και των διδαχών αυτού συγγραφείσαι υπέρ τας τριάκοντα βίβλοι εν διαφόροις γλώσσαις και διαλέκτοις, πλήθος θεόπνευστων συμβουλών, ενεργειών και θαυματουργιών αυτού περιέχουσαι.

Συνδιασκεψάμενοι τοίνυν η ημετέρα Μετριότης μετά των περί ημάς Ιερωτάτων και αγαπητών εν Χριστώ αδελφών και συλλειτουργών, των και υπερτίμων, πρώτον μεν την άνωθεν Χάριν και τον Φωτισμόν του Παναγίου Πνεύματος εν καρδίας ταπεινώσει και διανοίας υποταγή θερμώς ητησάμεθα, όλη ψυχή τον Θεόν δοξολογούντες, τον τους ευαρεστούντας Αυτώ καθ' εκάστην γενεάν εκλεγόμενον, υπό μελέτην δ' είτα τον ιερόν βίον Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου θέμενοι, και ιδόντες εν αλήθεια την τε άλλην αρετήν, την καθ' άπαντα τον βίον του πράου, ταπεινού, ειρηνικού, απαθούς, συμπαθούς και ησυχίου, συγχωρητικού, διορατικού, προορατικού, ιαματικού και των θείων αληθειών μυσταγωγού, του Κυρίου αυτού και ημών Ιησού Χριστού μιμητού, πλήρους χάριτος και αληθείας, ανδρός όντως αγίου κατά τε την των γνωρισάντων αυτόν μαρτυρίαν και την επιβεβαίωσιν των μετά την οσιακήν κοίμησιν αυτού σημείων, αγλαώς διαλάμπουσαν, καθορώντες δε ότι απέδειξεν εαυτόν «σκεύος εις τιμήν, ηγιασμένον, εύχρηστον τω Δεσπότη εις παν έργον αγαθόν», και «ελπίσας επί την φερομένην ημίν Χάριν εν αποκαλύψει Ιησού Χριστού» εγένετο άγιος κατά τον καλέσαντα ημάς άγιον, ότι «ωμοίωσεν αυτόν δόξη άγιων», ως άλλον Μωϋσήν, ο εν τοις αγίοις θαυμαστός Θεός, έγνωμεν καθιερωθήναι από του νυν και επισήμως την έως τούδε αυθορμήτως αναφερομένην τιμήν τω μακαρίω τούτω ανδρί Πορφυρίω.

Όθεν, υπ' όψιν λαβόντες την ζώσαν και πανορθόδοξον ταύτην μαρτυρίαν και επιθυμίαν της θρησκευτικής συνειδήσεως των πιστών περί της οσιότητος και της αγιότητος του προειρημένου Ιερομονάχου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, της ερειδομένης επί της αγίας αυτού βιοτής, της διά του λόγου και του έργου αυτού διδαχής και των θαυματουργιών αυτού, εκρίναμεν εύλογον και ηγησάμεθα δίκαιον, τον τοσούτοις και τηλικούτοις παρά Θεού δοξασθέντα αξιαγάστοις σημείοις και θαύμασιν, αντιλαμβάνειν και παρά του ευσεβούς της Εκκλησίας συστήματος τας οφειλομένας ετησίας τιμάς και τα εορτάσιμα δίκαια· ουχ ως χρήζοντος του Οσίου των ανθρωπίνων τιμών, αλλ' ίνα ημείς διά τας προς εκείνον τιμάς τον παρά Θεού επισπώμεθα έλεον· τω κοινώ δε της Εκκλησίας έθει και τη μακραίωνι παραδόσει κατακολουθούντες, ως πρόεπουσαν και εύλογον την επιθυμίαν και την κοινήν συνείδησιν του φιλοχρίστου λαού εκρίναμεν και απεδεξάμεθα, εφ' ω και θεσπίζομεν Συνοδικώς και εν Αγίω αποφαινόμεθα και διακελευόμεθα Πνεύματι όπως ο ειρημένος Ιερομόναχος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης συναριθμήται τοις οσίοις και αγίοις της Εκκλησίας, τιμώμενος εις τον άπαντα αιώνα παρά των πιστών και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενος κατ' έτος τη β' Δεκεμβρίου, ημέρα της προς

Κύριον εκδημίας αυτού, ταις κανονικαίς ακολουθίαις, του ιερού κλήρου και των πιστών αδόντων και ψαλλόντων τω Κυρίω, εις δόξαν Θεού και Πατρός, του επιβραβεύσαντος εκ του πλούτου της χρηστότητος Αυτού τον τοιούτον ατίμητον θησαυρόν τοις Ορθοδόξους πιστοίς, εν βεβαιότητι περί της αγιότητος και της προς Θεόν παρρησίας αυτού επικαλουμένοις και των προς αυτόν αιτημάτων ικανοποίησιν παρέχοντος, ως πολλά ισχυούσης της δεήσεως και μεσιτείας αυτού προς τον φιλόανθρωπον Θεόν, υπέρ αφέσεως αμαρτιών, ιάσεως ασθενειών, προστασίας και στηρίξεως εν τη πίστει και, συνελόντι ειπεῖν, υπέρ ωφελείας ψυχικής τε και σωματικής του χριστωνύμου πληρώματος.

Εις ένδειξιν δε τούτου και βεβαίωσιν εγένετο και η παρούσα Πατριαρχική και Συνοδική ημών Πράξις, καταστρωθείσα μεν και υπογραφείσα εν τώδε τω Ιερώνυμω Κώδικι της καθ' ημάς Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εν ίσω δε και απαραλλάκτω αποσταλείσα τη Ιερά Κοινότητι του Αγίου Όρους, προς επ' εκκλησίας ανάγνωσιν, κατάθεσιν δ' είτα και ασφαλή τήρησιν εν τοις Αρχείοις αυτής.

Δεόμεθα δε του Κυρίου, ταις πρεσβείαις του εν Αγίοις Πατρός ήμών Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, Αθανασίου και Πέτρου και Νικοδήμου των Αθωνιτών, και πάντων των ευαρεστησάντων Αυτώ επωνύμων και ανωνύμων Αγιορειτών Αγίων, ευλογείν ες αεί τους επικαλουμένους την μεσιτείαν αυτού Όρθοδόξους χριστιανούς, χειραγωγείν δε πάντας ημάς επί την οδόν της σωτηρίας και εκχέειν την Χάριν Αυτού δαψιλή εφ' ημάς πάντας. Αμήν.

Εν έτει σωτηρίω βιγ', κατά μήνα Νοέμβριον κζ'

Επινεμήσεως Ζ'

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αποφάινεται Βαρθολομαίος

ο Αμερικής Δημήτριος

ο Γερμανίας Αυγουστίνος

ο Τρανουπόλεως Γερμανός

ο Σασίμων Γεννάδιος

ο Νέας Ιερσέης Ευάγγελος

ο Ρόδου Κύριλλος

ο Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιος

ο Νέας Ζηλανδίας Αμφιλόχιος

ο Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ

ο Σιγκαπούρης Κωνσταντίνος

ο Αυστρίας Αρσένιος